

Ca un sfat in incheiere pentru cititorii nostri:

Nu calcati in picioare ca si iarba pe camp.
vorba neamului nostru romanesc.

Colectivul de redactie va multumeste tuturor celor care
ati avut placerea sa rasfoiti aceste file "calde" si va
ureaza:

"Vacanta placuta"

Sa aveti o vacanta minunata! Si sa va
bucurati de viata!

Colectivul de redactie: DULGHERU ALEXANDRA,
IFRIM MIRUNA, DRUMEA MARIA,
ROSCA GABRIEL, LAZAR LAURENTIU,
MANEA DANIELA (CLASA A-IV-A)

Coordonator: institutor TONEANU CAMELIA
Tel: 0723 / 142 458

Revista: „JOC DE COPIL” Nr. 6 2014
SCOALA GIMNAZIALA NR.7
Str. OBORULUI, Nr. 4, Jud. CALARASI

Grafica: TUDOREL DULGHERU

IN CAUTAREA PRIMAVERII

DESENE
PROZA SCURTA
POEZII
COLATE

Coordonator: institutor TONEANU CAMELIA
Autori: ELEVII CLASEI A-IV-A
SCOALA GIMNAZIALA NR.7 CALARASI
Editura: TARA COPILARIEI

IN CAUTAREA PRIMAVERII

Institutor:
TONEANU CAMELIA

Colectivul de redactie:

DULGHERU ALEXANDRA
IFRIM MIRUNA
DRUMEA MARIA
ROSCA GABRIEL
LAZAR LAURENTIU
MANEA DANIELA

PRIMAVARA MEA
Dulgheru Alexandra

Primăvara a sosit!
Totul iar a înverzit,
Păsărele ciripesc,
Ghiocelii infloresc.

Mândră, primăvară, ești
Ca o zână din povești.
Aduci numai bucurie,
Pe câmp mare veselie.

Iarba deasă se arată,
Guguștiuci iar se ceartă,
Barza stă mirată-n prag,
Ciocârlile cântă cu drag.

Așa-i primăvara mea!
Multe se-nțâlnesc în ea.
Dragoste și fericire,
Pentru-a inimii simțire.

FLORI DE PRIMAVARĂ
Ifram Miruna

Brândușe și ghocei,
Lilac și brebenei
Au ieșit voioși la soare.
Iata, uite ce splendoare!

Narcise și lăcrimioare,
Panseluțe zâmbitoare,
În grădină s-au ivit.
Să ne spună "Bun venit!"

Toporași și viorele,
Gingăsele micsunele
Ne privesc îmbretoare.
Ce-ncântare! Ce-ncântare!

Lalele și tămâioare,
Zambile mirosoitoare,
Să le privești te îmbie.
Totul este feerie!

SOARELE ȘI PRIMĂVARA
Drumea Maria

Razele strălucitoare
Încălzesc pământul.
Spre a noastră încântare
Luminează gândul.

Stă ascuns câte o dată
Si-ți veghează somnul.
În zori iarăși se arată,
Cât de mândru-i... domnul!

Infloresc grădinile
Când îl văd zâmbind.
Și roiesc albinele
Polen adunând.

Soarele a răsărît
Primăvara-n luncă.
Nu e vis! Chiar s-a ivit!
Pregătiți de muncă?

Stau ogoarele-ășteptând
Oamenii să vină.
Ei se-apropie pe rând,
Semănând lumină.

Trandafirul
Rosca Gabriel

Primavara a venit!
Eu sunt tare fericit
C-a-nflorit gradina
Si soarele da lumina.

Mangaiat de raze calde
Trandafirul auriu
Sa se joace a-nceput
Cu bujorul rozaliu.

Ca aroma lui frumoasa
Te scoate atunci din casa.
Petalele-i sunt subtile
Sa te mangai cu ele.

Regele florilor el este
Tu sa stii ca nu-i poveste.
Este floarea fericirii
Este simbolul iubirii.

SI PRIMAVARA...
Lazar Laurentiu

Primavara a sosit
Campia a înverzit,
Florile iar infloresc,
Gazele iar se trezesc.
Ghiocelul, din zapada a ieșit
Si primavara a vestit.
Muguri pe ram au inflorit
Si primavara a venit.
Am cules trei floricele
Sa le dau mamicii mele.
Cucul canta în padure
Ursul umbla după mure,
Iar doamna ciocanitoare
Anunta vesteala cea mare:
Natura la viata s-a trezit
Si primavara a venit...

Un voinic de prin zapada
A-nceput ca sa se vada.
Soarele il incalzeste
Primavara el vesteste.

Soarele vazand minunea
De sub patura de nea
A-nceput cu-a lui caldura
Florilor, viata sa dea.

Auzind ce s-a intamplat
Randunica a plecat
Si fracul de gala si-a pus
La petrecerea regala s-a dus.

Cu sa frumoasa haina
Incepe sa aiba faima.
Catre soare se inalta
Florile indeamna la viata.

Natura toata zambeste
Si la vestitor priveste.
Acum micut voinicel
Cu nume de ghiocel.

GHOCELUL

PRIMAVARA A VESTIT

DRUMEÀ MARIA

Dupa iarna cea geroasa
Si frigul ei de neclintit
Soseste primavara voioasa
Anotimpul cel iubit.

Iarba incepe a incolti
Semn ca primavara vine
Prin livezi si pe campii
Mielusei ies la pasune.

Printre crengi si ramurele
Soarele a rasarit
Ciripit de pasarele
Primavara a vestit.

GHOCEL IFRIM MIRUNA

Din zapada moale, acus
Iese ca un spiridus
Ghiocelul alb ca neaua
Ce-alunga iarna, greaua.
Ghiocel micuta floare
Ce-anunta o sarbatoare
Cu dragoste il culeg
Si mamei il daruiesc.

MAMA LAZAR LAURENTIU

Mama mea stiu ca sunt mica
Aproape cat o furnica.
Dar as vrea sa-ti fac un dar
Si nu m-am gandit sa-l cumpar.
Am vrut sa strang in buchet
Toate florile din lume.
Dar m-am gandit mai bine
Si-am hotarat sa strang
O multime de cuvinte
Intr-o poezie ingrijite
O poezie ce-n dar iti dau
Cu multa dragoste facuta
Cu mii de multumiri
Pentru grija dovedita
O poezie ce in ea cuprinde
Dragostea-mi cat pamantul
Si o semneze cu iubire multa
A ta fiica, ce te saruta.

MAMA Dulgheru Alexandra

Caldura ei aparte,
O simt cand mă ia-n brațe.
Durerea îmi alină
Cu vocea-i cristalină.
Când mama este tristă,
Îmi frângere înimă,
Dar ea mereu rezistă
De dragul meu și-al altora.
Am rugat o mică stea
S-o lutnizeze pe ea.
Soarele s-o încalezescă,
Dumnezeu să o păzească
Pe ea, pe mama mea.

8 MARTIE

MAMA Irim Miruna

La inceput de drum,
Mama mi-a fost sprijin bun.
Îmi este cel mai bun prieten
Si mă învață pe-ndelele.

Când primii pași eu i-am făcut,
Mama m-a ajutat mult.
Când greul m-a încercat,
Mama m-a îmbărbătat.

De aceea îi zic acum,
Că o iubesc nespus de mult.
Flori mii și mii i-ăs oferi
Din adâncul inimii.

Și de ziua ei aş vrea
Să-i ofer dragostea mea.
Și steluje mii și mii
Tot în dar i-ăs oferi.

MAMA Drumeà Maria

Mama mi-a dat viață,
Tot ea mă răsfăță.
Și eu o iubesc,
Tare o-ndrăgesc.

Când mă-mbolnăvesc,
În ochi o privesc.
Mama mă-ngrijeste
Și mă prețuiește.

Când greșesc o-mbrățeșez
Și sper să mă revanșez.
Și să nu îi mai greșesc
Pentru că eu o iubesc.

Și când o văd supărată
Mă-ntristez și eu deodată.
Atunci mă duce și-o sărut
Ca să n-o mai văd oftând.

VISUL ÎMPLINIT

Dulgheru Alexandra

"Copii, copii,
Haieti să ne adunăm!
Copii, copii,
Mediu să-l depoluăm!"

Așa sună refrenul Imnului ecologiștilor de la școala noastră.

Eram în clasa I și îl ascultam cu mare atenție, bucurie și emoție, când cei mai mari, membrii Cercului de Ecologie, îl cântau cu atâtă placere. Erau atât de frumoși îmbrăcați cu tricouri de un verde crud și cu șepci! Aveau și mănuși, uneori.

Noi cei mici eram încântați de activitățile lor de ecologizare a mediului înconjurător: strângeau din diferite zone ale localității deșeuri aruncate la întâmplare, curătau curtea și imprejurimile școlii, lucrau cu bucurie la înfrumusețarea parcului școlii noastre. Î-am văzut pe cei din clasele mari plantând plăcuțe cu lozinci împotriva poluării apei, pârâul ce trece prin mijlocul localității. Erau cu profesorul lor de geografie.

Am crescut și am desfășurat și noi activități de ecologizare, precum cele de păstrare a curăteniei din jurul nostru, am confectionat obiecte din deșeuri, cu materiale naturale. Am învățat să respectăm natura și tot ceea ce ne înconjoară.

Visul nostru de a fi și noi ecologiști s-a împlinit!

Și nu numai atât! Vrem ca planeta noastră să fie mereu curată! Nu o să uităm acest lucru niciodată și vom cânta mereu:

Oameni, oameni,
Haietei să ne adunăm!
Oameni, oameni,
Mediu să-l depoluăm!

AMINTIRI DIN PRIMUL AN DE SCOALA

Prima zi de scoala!
Emotiile care ne-au
coplesit ani de-a randul nu
sunt usor de uitat! Banca în
care am trait cele mai
frumoase clipe alături de
colegi și doamna
inventatoare ne va ramane o
viata intiparita in minte!

PE URMELE LUI CREANGĂ

A fost odata ca niciodata, ca daca n-ar fi fost nu s-ar fi povestit... a fost o tara frumoasa si bogata si-n aceasta tara, cand de sub scanteierile zapezilor ieseau primii ghocei, in 1837 s-a nascut cel ce avea sa devina "imparatul povestilor" I.Creanga, cel mai frumos martisor daruit noua vreodata, cel care a devenit motivul proiectului in care noi, impreuna cu elevii scolilor nr 1 si 1 Modelu, cu doamna invatatoare si doamna profesoara Panduru Margareta am trait momente deosebite prin numeroasele activitati realizate: scenete, poezii si compuneri proprii, desene si picturi, afise si postere, precum si participarea la cele 2 etape ale concursului national de la Iasi "Amintiri din copilarie".

PRIETENII LUI CARAGIALE

Arta contribuie la educarea imaginatiei, inventivitatii, spontanietatii; sensibilizeaza puternic, iar noi mici actori timp de 4 ani de zile, am pregatit dramatizarea "D-ul Goe" cu care am participat la concursul national de teatru de la Sc.Gimnaziala Mihai Viteazul - Fetesti, unde trupa noastra a castigat prima mentiune, iar la concursul de arta plastica un binemeritat loc trei.

În clasa în care am învățat
Trebuie să avem curat!
Băncile să le păstrăm,
Bucurie noi avem!
Un gunoi de e pe jos
Credeți că e de folos?
Nu e greu să îl ridici
Doar suntem niște furnici!
Florile să le iubim
Le udăm și le îngrijim
Vin piticii în urma noastră
Și o să învețe de la noi
Cum trebuie să arate o clasă
De copii frumoși, vioi!

ȘTEFAN CEL MARE
Dulgheru Alexandra

De statură era mic
Dar era tare voinic
În frumoasa noastră țară
Aşa trăia odinioară
Un mândru voievod
Dădea hrană la norod
Și pe turci i-a alungat
Țara nouă ne-a păstrat.
Tot ce avem în țară
Bogații și oameni buni
De la ei am moștenit
De la bunii mei străbuni.

CURCUBEUL

Drumea Maria

Vara cea călduroasă a pictat pe cerul senin nori
arăzi care, au început să-și verse lacrimile supărante
peste orașul meu.

Lacrimile de ploaie se izbeau ușurel de pietre și
parcă împrăștiau în oraș tristețea și supărarea unei
viitoare furtuni. Picăturile de ploaie spălau toate
culorile și ștergeau
un colț din căldura și frumusețea verii.

Soarele ieși din ascunzis, și în acel moment, se
născu și multicolorul curcubeu. Mărețul împărat era
învăluit într-o magie misterioasă. Acesta ne pictează din
nou orașul în culori și reduse lumina în sufletele
noastre.

După fiecare ploaie, curcubeul mă poartă în lumea
unei alte povești magice și colorată.

Totuși...mă voi întreba mereu ce secrete se
ascunde dincolo de curcubeu. Poate că nu voi afla
niciodată răspunsul, dar, de fiecare dată când va apărea
pe cer, îmi va deschide porțile unei noi povești, care
poate fi chiar răspunsul căutat de mine.

Drumea Maria

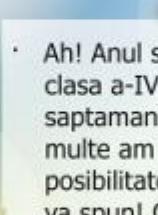

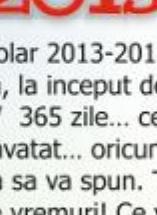

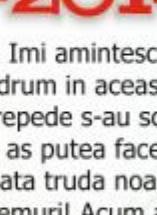

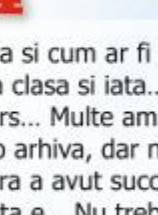

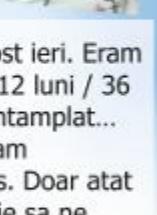

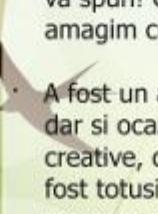

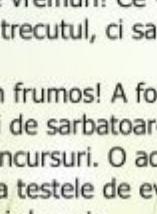

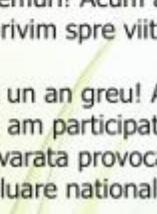

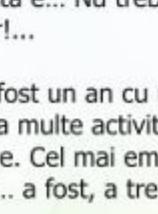

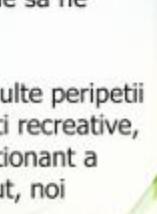

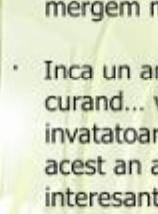

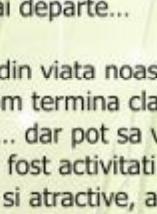

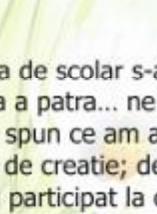

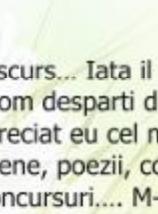

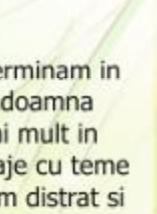

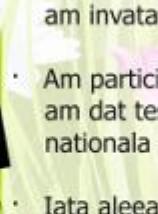

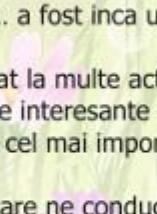

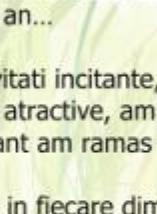

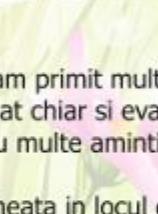

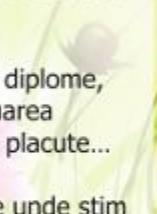

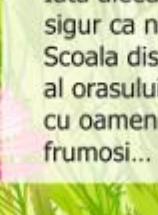

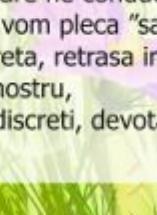

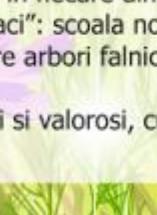

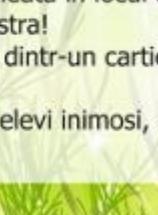

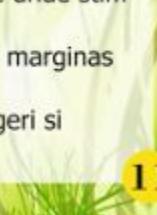

RETROSPECTIVA ANULUI 2013-2014

Ah! Anul scolar 2013-2014! Imi amintesc ca si cum ar fi fost ieri. Eram clasa a-IV-a, la inceput de drum in aceasta clasa si iata... 12 luni / 36 saptamani / 365 zile... ce repede s-au scurs... Multe am intamplat... multe am invatat... oricum, as putea face o arhiva, dar n-am posibilitatea sa va spun. Toata truda noastra a avut succes. Doar atat va spun! Ce vremuri! Ce vremuri! Acum asta e... Nu trebuie sa ne amagim cu trecutul, ci sa privim spre viitor!...

A fost un an frumos! A fost un an greu! A fost un an cu multe peripetii dar si ocazii de sarbatoare; am participat la multe activitati recreative, creative, concursuri. O adevarata provocare. Cel mai emotionant a fost totusi la testele de evaluare nationala... a fost, a trecut, noi mergem mai departe...

Inca un an din viata noastra de scolar s-a scurs... Iata il terminam in curand... vom termina clasa a patra... ne vom desparti de doamna invatatoare... dar pot sa va spun ce am apreciat eu cel mai mult in acest an au fost activitatile de creatie; desene, poezii, colaje cu teme interesante si atractive, am participat la concursuri.... M-am distrat si am invatat... a fost inca un an...

Am participat la multe activitati incitante, am primit multe diplome, am dat teste interesante si atractive, am dat chiar si evaluarea nationala si cel mai important am ramas cu multe amintiri placute...

Iata aleea care ne conduce in fiecare dimineata in locul de unde stim sigur ca nu vom pleca "saraci": scoala noastră!
Scoala discreta, retrusa intre arbori falnici, dintr-un cartier marginas al orasului nostru,
cu oameni discreti, devotati si valorosi, cu elevi inimosi, aperi si frumosi...

Prima zi de scoala este pentru multi dintre noi inceputul unei calatorii... Un drum pe care pasim fie cu teama si neincredere, fie cu bucurie si entuziasm.

AMINTIRI DIN PRIMUL AN DE SCOALA

Copilaria este singurul moment al vietii in care trainim totul la maxim.
In care plangem si radem in aceeasi zi, in care ne suparam si iertam dupa cateva momente, in care suntem singuri si totodata cu toata lumea.

FERMECATA PRIMAVERA

MANEA DANIELA

A trecut iarna geroasa. A sosit mult asteptata primavara. Razele soarelui sunt mai stralucitoare, iar zilele s-au mai marit. Zapada s-a topit ramanand doar cateva palcuri. Vantul adie usor. Ici colo a aparut primul vestitor al primaverii, ghiocelul. Chiar si in gradina mea am vazut cativa ghocei mici si firavi. Pomii au inmugurit si a format o coroana verzuie. Pe ogoare se aude zgomotul tractoarelor si glasurile oamenilor. Ei se pregatesc sa inceapa munca la camp. In departare se vad niste miei, care zburda veseli.

Copiii zglobii merg in padure, pentru a aduna flori de primavara: viorele, toporasi, albastrele si borbenei. Prin padure se aude zumzetul albinelor, care zboara din floare in floare. S-au trezit si ursii din barlog, dupa un somn asa lung. Trilul pasarelelor suna ca o linie melodioasa.

Cu mare nerabdare am asteptat acest anotimp vesel, calduros si multicolor. Ce mult ma incanta aceasta frumusete.

NATURA
ROSCA GABRIEL

Iubita mea natură,
Strălucești aşa frumos,
Vreau să te-ngrijesc
De oameni să te ocrotesc.

Scumpa mea natură,
Ești ce-i mai frumos pe lume.
Vreau să te iubesc,
Atât timp cât trăiesc.

PARINTII MEI
LAZAR LAURENTIU

Parintii mei sunt buni cu mine,
Si-i iubesc nespus de mult.
Cand vin acasa de la munca,
Eu iute sar sa ii sarut.

Ia-s strange-n brate-o vesnicie,
Atat de mult eu ii iubesc.
Sunt vesela si bucurioasa,
Atunci cand ii privesc.

NATURA PRIMAVARA
DRUMEÀ MARIA

Păsările ciripesc,
Copacii înfloresc,
De bucuria lor,
Fluturii zboară ușor.

Cerul e senin
Si de soare plin.
Dis de dimineată,
Natura are viață.

ORASUL MEU

ORASULMEU
Ifrim Miruna

Un oraș micuț și dulce
Care bucurii aduce
În parcuri și pe străduțe
Plimbăm copilași de mânuțe.

E orașul meu iubit
Care mult mi-a dăruit
Are frumusețea lui
și spun asta orișicui

Cu lunci și câmpii verzi
Hai și tu ca să le vezi!
Cu serbări și voie bună
Asta-i urbea mea străbuna!

CALARASI
Drumeà Maria

În Călărași eu trăiesc
Il-ngrijesc și-l iubesc,
Fiindcă e frumos
și destul de arătos.
Călărași, tu oraș frumos
Ești iubit și maestuos
Minunat tu ești
Călărași te numești
Pe mine mă găzduiești.

AUTOPORTRET
Dulgheru Alexandra

Era o zi de primăvară,
Când nu stăteam afară
Fiindcă plăcuseala mare era,
Am hotărât în oglindă a mă uită
Deodată văd la mine
Că arăt destul de bine
Şaten părul îl aveam
Când în oglindă mă uitam
Înaltă mă vedeam
Căci chiar aşa eram
Deodată mă întrebam:
-Oare la suflet cum eram?
Cam arăgoasă eu eram
Puțin urăt mă comportam
Blândă nu prea mai eram
Căci la școală mă stresam...
Uneori, enervată eram
Dar scuze imi ceream
De părinți ascultam
Și curățenie făceam
Eu aici am încheiat
Poezia mea pe dat.

DOAMNEI INVATATOARE
Rosca Gabriel

Când de la școală am lipsit
Că erau puțin răcit
De acasă am sunat
Către doamna imediat
Deindată am întrebat
Ce la școală s-a întâmplat
Doamna mi-a răspuns
Că totul a mers ca uns.

DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE
Dulgheru Alexandra

Doamna mea e minunată,
Veselă și ordonată
Ea m-ajută să înțelege,
Toate realele le drege!
E o floare minunată!
De la stele e lăsată
O iubesc și-mi pare rău
De-o supăr vreodată eu!

DOAMNEI INVATATOARE
Drumea Maria

Înățătoarea mea e cea mai tare
Și mă mândresc că e mare
Ea este iubitoare
Îl mulțumesc că m-a învățat
M-a ajutat și m-a educat.

DOAMNEI INVATATOARE
Ifrim Miruna

Doamna noastră învățătoare
E frumoasă, iubitoare
Ne învăță multe, multe
Chiar și dacă mai mărunte
Sunt frumoase și aşa
Ceea ce ne învăță ea.
Ea ne învăță doar de bine,
Ascultă-mă pe mine
Ne iubește, ne învăță
O să ne lase povăță.

DOAMNA INVATATOARE

MAGIA COPILARIEI

Ifrim Miruna

Magia copilăriei este ca o muzică ce se aude dintr-un colț luminat de o lumină duioasă ca o rază de soare.

Copilăria este ca o peșteră plină cu cristale de toate culorile. Aceștia sunt anii cei mai frumoși. Parcă și aud cum răsete de copii se apropiie dinspre munți. Copilărie nu înseamnă numai ceea ce vedem și auzim, e un loc tainic, priceput doar de oamenii buni și dispuși să rădă din zori și până seara. Frumusețea copiilor e una rară, deosebită.

„Mergi unde vrei, copilaș! Nu te intrista niciodată. Ești copil, nu uita. Trebuie să te bucuri de tot ce este în jurul tău. Nu mai sta pe gânduri, pleacă în călătorie! Joacă-te, compune poezii, cântă, danseză! Distrează-te!” îmi spune mama când mă vede puțin abătută.

Magia copilăriei este rostītă de o zână bună, îmbrăcată într-o rochie de diamant, cu un cordon impletit cu zâmbet, iar bagheta de aur clipește ușor în razele calde ale soarelui.

Copilăria este floarea cea mai frumoasă din grădina bucuriei și a veseliei. Desene pe asfalt cu cretă, nu o cretă oarecare, o cretă de aur e copilăria.

Magia copilăriei e cel mai frumos vis al meu.

LUMEA MEA

Dulgheru Alexandra

TARA COPILARIEI

Rosca Gabriel

Zilnic întâlnesc în jurul meu oameni reci, încruntați, stresați și grăbiți. Eu nu vreau să ajung niciodată ca ei. Le-ăs împrumuta, dacă aș putea, un strop din licoarea copilăriei și le-ăs lumina fețele palide și obosite, care nu zâmbesc niciodată.

Nu e greu să zâmbești. Mama spune că, de multe ori, poți să cucerești o lume întreagă doar cu un zâmbet. Ea este învățătoare și, de câte ori vede un copil încruntat,

se încruntă și ea apoi ne spune că așa suntem noi de urâtî când suntem supărați. Noi râdem și grijile trec repede. Tot ea spune, când plângem, că suntem îngerî și că îngerii nu plâng, doar zâmbesc.

Tot ceea ce mi se întâmplă mie face parte din magia copilăriei. Dacă vreau să râd, râd, dacă vreau să mă joc, mingea îmi sare bucuroasă în brațe, dacă vreau să cânt, papagalii mei mă acompaniază, joc fotbal cu picăturile de ploaie, oriunde merg, norii mă însoțesc, soarele îmi zâmbește, am părinți, ASTA E COPILĂRIE!

Suntem copii, florile vii, sa ne iubiti intr-una,
Sa nu uitati sa ne aparati, sa nu osflească niciuna.
Suntem copii, florile vii, sa nu uitati vreodata,
Ca ne-ati promis lume de vis și iubirea voastră toată.

Pe valurile plutitoare ale imaginăției, noi, copiii, putem crea o lume a copilăriei, o lume în care fantasia danseză în mirosmele intuițiilor și iubirea ne călăuzește sufletele.

Când ești copil, ești ocolit de grijile pe care și le fac adulții. Noi, copiii, suntem ca îngerii liberi, exprimăți prin inocență, trăind cu scopul de a aduce zâmbete pe chipurile adulților cu năzbătiile noastre.

În lumea copilăriei, dăm frâu liber imaginăției, soarele parcă ne dă o rază ce ne luminează sufletele, iar noi, în schimb, îi oferim un zâmbet sincer.

Văd o mulțime de fluturi care te iau în zbor, până în bolta cerească și te lasă ca să atingi ușor magia scânteietoare a stelelor, apoi îți dau drumul să aluneci la vale pe culorile curcubeului.

În lumea copilăriei, nu există dușmani, doar avem în gând chipul prieteniei.

HAI SA RECICLAM!

Drumea Maria

Hai copii sa reciclam,
Sa spalam, sa curatam,
Natura sa o protejam!
Ieri la amiaza am zarit,
Un bidon mai pricajit
Zvarlit pe o pajiste,
Lasat de izbeliste
Eu indata l-am luat,
La un cos l-am aruncat,
Ajutand la reciclat,
Si natura am salvat!

SCOALA NOASTRA

Dulgheru Alexandra

Noi frumos va multumim
Pentru ca ne-ati aratat
Foarte multi oameni celebri
Ce opere au semnat.
Scoala noastra, bunaoara
Este o mare stea in tara.
Sunt profesori foarte buni
Ce pentru elevi fac minuni
De multumiri sa aiba parte
Cei care au prezentat
Materialele frumoase in carte
Din care noi am invatat.

NATURA S-O PROTEJAM !

Ifrim Miruna

Natura s-o protejäm
Gunoaie să nu aruncäm
Natura să o îndrägim
Să arătäm că ne prețuim.

Natura ne dă aer, deci viață
Despre ea să învățăm povăță
Din natură strângem gunoaie
Să se vadă mușuroaie.

Florile să nu le rupem
În natură când mergem
Dăunătorii să-i oprim
Pe MAMA NATURĂ să n-o stârnim!

PALATUL PRIETENIEI!

Dulgheru Alexandra

Sună clopoțelul. A sosit pauza. Bucurie mare!

Toți elevii claselor se năpustesc pe corridorul larg, de parcă nu ar mai avea timp să se bucure de pauză. Strigăte, îmbrânceli... toate aceste urlete îmi amintesc de un film cu indieni sau de copilul Tarzan în junglă care zbura de pe o liană pe alta vorbind cu prietenii lui-animalele junglei.

Într-adevăr, sunt pauze care au o atmosferă de agitație din junglă. Activitatea statică de la ore îi face pe colegii mei foarte energici în timpul pauzelor. Îi înțeleg, și eu sunt copil, dar, unii dintre ei întrec orice limite. Își fac piedică, își mai aplică câte un pumn, imită pe alții cu scopul de a răde de aceștia...

Alteori, mai auzi câte un plânset de fetiță:

- De ce plângi? o întreb.
- M-a bă-bă-tut un bă-băiat, răspunde fetița printre sughițuri despărțind cuvintele în silabe.
- Cine, care a îndräznit?
- Alarmăm doamnele învățătoare de servici pe școală.
- De ce ai lovit-o?
- Eu? Am lovit-o eu?... apoi și ea mi-a zis „obraznic”.
- El mi-a pus piedică și m-a tras de cozi, și atunci i-am zis „obraznic”.

D-na învățătoare de servici analizează situația, îi pune pe cei doi să-și ceară scuze unul altuia, anunțând apoi pe d-na învățătoare care conduce clasa cu elevul cu pricina.

Așadar, oricât de frig ar fi afară, doar e iarnă, nu-i aşa? La noi, în curtea școlii e CĂLDURĂ MARE.

Doamna învățătoare ne-a explicat și ne explică mereu care sunt regulile școlii, reguli de comportare civilizată; îi pune pe acei elevi să enumere regulile clasei noastre și ale școlii. Totul e bine. Regulile sunt însușite, dar, după ce au ieșit pe ușa clasei au uitat de toate regulile, de „ghidul de studiu”, de „ciorchine”, de „cvintet”, de toate acele metode prin care d-na învățătoare încearcă să ne arate beneficiile unui copil model. Cei „șapte ani de-acasă” își spun cuvântul.

A venit la noi în clasă de mai multe ori și d-na psiholog. A încercat să ne cunoască pe fiecare. A descoperit printre noi acei copii cărora le plac bătăile... luptele". Întrebați fiind dacă le place violența și dacă o pun în aplicare, ei au răspuns bineînțeles că „NU". Dar, este tocmai ce fac ei în fiecare zi, chiar dacă nu recunosc. Probabil, aplică acum, mai mult ca niciodată cunoștințele de la istorie, despre luptele grecilor, macedonenilor, romanilor, dacilor.

Nu vă speriați însă, dragi ascultători! Eu sunt o fetiță cuminte și aşa ca mine sunt majoritatea elevilor. Copiii hiperactivi sunt mai puțini, dar răul întotdeauna se vede mai bine. Ca și în experimentul făcut la științe când am adăugat un păharel de ulei în zece litri apă, acesta s-a ridicat la suprafață imediat.

Așa și cu răutatea, invidia, agresivitatea și alte sentimente negative. Se văd repede, chiar dacă majoritatea respectă regulile și se joacă frumos în pauze.

Deși aspectele violenței se văd bine, noi, ceilalți copii vom lupta ca prin comportamentul nostru, prin rezultatele noastre la învățatură și concursuri școlare să facem o ȘCOALĂ STRÂLUCITOARE, ca un prețios DIAMANT.

Lumina orbitală a școlii noastre să-i învăluie pe toți cu fapte bune și toleranță.

Îmi iubesc școala mea, mă mândresc cu ea și vă invit pe toți în PALATUL HĂRNICIEI, să modelăm caractere.

Așculta, copile, violența e tot ce poți dăruia?

FLORILE SI GANDACEII

DRUMEA MARIA

"Iar pe-un fir de păpădie
Ce se-nalță drept, în iarbă
Sui- un cărbăuș cu barbă,
In hăinuță aurie."

Este o zi frumoasă de primăvară. În grădina mea, a înflorit liliacul. Are o culoare albastră foarte frumoasă. De asemenea au înflorit zambilele, lămăituțea galbenă și narcisele. Florile sunt colorate diferit și au un miros mirific. Gândaceii ies și se bucură de soarele strălucitor. Păsărilele ciripesc voloase că a venit căldura și zboară din copac în copac.

Deodată un melc se apropie de un cărbăuș.

- Ce duci în spinare, melcule? întreaba cărbăușul.
 - Îmi duc căsuță și amintirile cu ea, îi răspunse melcul.
 - Dar, nu este grea?
 - Nu, pentru că noi suntem antrenați de mici să mergem așa. Pe unde trecem, toți se miră că noi suntem așa de mici dar avem o putere mare.
 - Mă bucur că ne-am întâlnit, melcule.
 - Și eu, cărbăușule. Dar tu unde mergi?
 - Mă duc la prietena mea, păpădia, că acum vine soarele și lângă ea am mereu umbra. Pe curând, amice. Cei doi s-au despărțit, dar au rămas cu gândul ca se vor reîntâlni. Doar e primăvara!
- Eu cred că primăvara este mai frumos decât anotimpul primăverăi, în care toate viețuitoarele se află într-o conexiune și armonie perfectă.

CEARTA

DULGHERU ALEXANDRA

Este primăvara.

Pe afară se simte dulcele vânt de primăvară. Ziua crește, noaptea scade, zilele se fac mai lungi, mai blânde, iar munca e în toi. Pot spune că primăvara aduce flori în câmpie, vânturi lini, calde ploi și veselie.

Pămânatul este de catifea. Peste tot vezi numai toporași ce se închină gingașelor lăcrămoare, iar în desiguri albește floarea ghiocelului.

Micii se joacă pe câmpul verde. Rândunica cea voioasă își face cuibul, furnicile harnice lucrează toata ziua, iar albinele caută nectar. Peste tot zboară numai gândaci de tot neamul. Cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul cerului ca o săgeată. În ograda e multă zarvă. Puișorii și bobeocii de tot felul se încălzesc la soare.

Într-o dimineață, cum se crăpa de ziua, o găină se lua la sfadă cu un cocoș:

- Ce-ai cântat așa de tare azi dimineață? Cred că ai trezit tot satul! spune găină.
- Ce-ai găină? Lenea-i cucoană mare! Îți-a fost lene să te scoli, nu-i așa?
- Ce vorbești acolo, mai cocoș încrezut? Eu m-am scutat azi dimineață imediat după ce ai cântat tu, spuse Pestrița nervoasă.
- Eu sunt încrezut? Tu cum ești?
- Ceee...? Ia mai lasă-mă, mă duc să mă plimb prin ograda!
- Du-te! Fă ce vrei, numai să pleci! zise cocoșul poruncitor.

Toată ziulica găină nu a vorbit cu cocoșul, nici nu l-a băgat în seamă. Seară, toate găinile erau supărăte. Pestrița, prietena lor lipsea. Cocoșul era tare agitat. A început să strige:

- Cucuriguuu...!

Într-un târziu apare și găinușa. Trece pe lângă el fără să-l privească.

- Sper că mâine să nu-ți mai fie lene să te trezești! îi spuse cocoșul.
 - Da, da sigur. Ce gluma buna! Am uitat să si rad.
- Și dintr-o glumă în alta cei doi s-au împăcat.

SOSIREA PRIMAVERII

ROSCA GABRIEL

Dupa inca o iarna grea, tanara domnita, primavara, a sosit din nou.

Cerul limpede ca și cristalul se reflecta in apa stralucitoare care nu cu mult timp in urma era inghetata. Soarele e cald și vesel, zilele sunt mai lungi.

Ploile blande stropesc ghiocii mici și plapanzi. Animalele se trezesc și ele la viata. Mieii zglobii zburda pe iarbă cruda, verde ca smaraldul. Pomii au inmugurit purtand ca pa niste nepretuite podoabe florii albe și roze.

Adierea vantului onduleaza covorul multicolor de flori ce au rasarat pe pamantul catifelat. Natura e in sarbatoare. Primavara a trezit totul la viata.

Cea dintai randunica, venita de departe, taie albastrul cerului ca o sageata. Fluturi veseli iti incanta privirea, albinele harnice isi incep dulcele zumzet prin flori. Pasarile ciripesc in deschiderea marelui concert al primaverii. In vazduh par niste vaslasi pe marea cerului albastru.

Oamenii, dar mai ales copiii se bucura de renasterea naturii.

Suvoiul de lumina sparge orice nor și potopul de raze se revarsa pe pamant. Peste tot pluteste boarea calda a primaverii, cu miros de pamant umed.

Cata frumusete, cata viata și veselie peste tot locul! Natura nu are o frumusete trecatoare, are doar haine pe care le imbraca și cu care se schimba de fiecare data.

Eu iubesc primavara pentru ca inseamna viata, un nou inceput, o noua speranta.

O INTAMPLARE BIZARA

IFRIM MIRUNA

Era o zi de vară călduroasă. M-am gândit să merg să o revăd pe bătrânică cu ochi capru și părul cărunt, pe care o numesc bunica cea dragă.

Pe la miezul zilei am mers împreună cu căinele meu drăgălaș, prietenos și bland, Riki, în codrul din apropierea casei batrânești și vechi. Am tot mers și am mers până la dumbrava întunecoasă și sumbră.

- Eu vreau să aflu ce se ascunde în aceste codru, Riki!
Iar el latră de trei ori de parcă ar fi înțeleș.

Am intrat în pădurice puțin speriați, dar curioși. În timp ce mergeam, ne era tot mai teamă, dar eu mă țineam după Riki.

Deodată am auzit un zgromot înspăimântător și un mărâit.

- Se apropie ceva din tuși! strig eu.

Am luat-o la goană cu Riki până am ajuns ca prin minune la casa bunicii, unde mă aștepta neabdătoare, dar și îngrijorată.

Seară, am adormit însoțit de măngâierile și poveștile bunicii, încercând să uit de fiara misterioasă din dumbravă. Glasul bunicii se răsucea ca un caier de lână.

- A fost odată ca niciodată un băiețel curajos ...

O CUNUNĂ DE CULTURĂ NACIONALĂ...

Toneanu Camelia

Trăim într-o țară binecuvântată de Dumnezeu pre pamânt, care a dat mari valori culturii române, dar și celei universale.

În evoluția spirituală a fiecărui popor cultura este elementul definitoriu al identității naționale. Marile momente glorioase de unitate și libertate națională ale poporului român s-au purtat sub steagul valorilor culturale. Scriitorii, pictorii și compozitorii au avut un rol important în formarea conștiinței naționale, ei aflându-se în fruntea forțelor progresiste care au luptat pentru unitate și independentă.

România modernă înseamnă o "cunună de cultură" împălită cu sufletul și înalta conștiință națională de Mihai Eminescu, Vasile Alecsandri, George Coșbuc, Ion Creangă, I.L. Caragiale, Lucian Blaga, Tudor Arghezi, Liviu Rebreanu, Mihail Sadoveanu, Marin Preda, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian, Constantin Brâncuși, Ciprian Porumbescu, George Enescu...

Sunt nume de referință - poeți și prozatori, pictori, sculptori și compozitori - care au strălucit și vor străluci veșnic pe firmamentul culturii române, fiindcă au evidențiat, în operele lor, rigoarea și nobelețea sufletească a românului însetat de cunoaștere.

Aveam obligația, față de noi însine și față de generațiile urmatoare, de a prețui și de a transmite mai departe valorile culturale românești, îndeosebi în lumea de astăzi, o lume a globalizării și a diversității culturale, în care fiecare popor are dreptul și datoria de a-și păstra identitatea; trebuie să fim pe deplin conștienți că o națiune nu-și poate construi un viitor mai bun fără a-și cunoaște și respecta trecutul, fără a prezenti valorile culturale care l-au definit.

Aveam datoria de a îmbogăți și de a promova valorile, păstrându-ne cu cinste locul în cadrul patrimoniului cultural mondial.

Să-i învățăm pe copiii noștri să se bucure de lectura textelor unor scriitori minunați, să admire lucrările plastice ale unor pictori și sculptori neîntrecuți, să asculte cu mândrie operele muzicale ale compozitorilor care au ridicat cultura română la rang universal!

